

Literarna zapuščina Krilanova. Pokojni J. Pagliaruzzi — Krilan je ostavil šest zvezkov pripovedek, epičnih in lirčnih poezij, katere, zbrane v jedno knjigo, še to leto uredi in na svetlo dá Pagliaruzzijev sorodnik, prečestiti gospod deželni šolski nadzornik Anton Klodič vitez Sabladoski. Zbrane poezije Krilanove bodo pokojnemu percu pač najlepši spomenik.

Josip Petkovšek. Nova moč med našimi, slikarstva se učečimi rojaki je g. Josip Petkovšek, doma z Vrda pri Vrhniki. Izobraževal se je, prišedši od vojakov, nekaj časa na beneški akademiji, pozneje pa se je preselil v Monakovo in je slikal v specialni šoli prof. Seitz'a. Pred letom je prišel v Pariz in si ustanovil tam svoj atelier, poleg tega pa obiskaval slikarske šole pri profesorjih Boulangerju in Cabanelu. Dolgotrajna očesna bolezen pa je prisila našega rojaka, da je ostavil Pariz in se vrnil zopet v Monakovo, kjer biva sedaj že par mesecev. Kakor smo se prepričali, ima gosp. Josip Petkovšek jako lep talent za kolorit in dela njegova kažejo posebno razvit čut za tako zvani „genre“. Vsled tega se peča tudi najrajši s prizori iz domačega življenja in ravno sedaj ima v delu večjo podobo, ki predstavlja zanimiv dogodek v slovenski kmetski koči. — Mlademu rojaku v Monakovem želimo mnogo vspeha!

J. Š.

Društvo slovenskih pisateljev se z novega snuje v Ljubljani. Znano je, da se je tako društvo osnovalo že leta 1872. v Ljubljani; a ker je bilo osnovano na tesnosrčnem stališču jedne politične stranke, živelo je kratko dobo in potem umrlo brez vse slave. Upajmo, da se sedanji snovatelji, po izkušnji poučeni, ognejo tistih napák, ki društvu leta 1872 niso dale niti delovati, niti živeti. Društvu slovenskih pisateljev bode namen, z raznovrstnimi sredstvi pospeševati slovensko literarno delavnost in podpirati slovenske pisatelje z denarno pomočjo. Pravi ud društva more biti samó slovenski pisatelj, kateri je pisal ali piše za tisk v slovenščini, naj stanuje, kjer koli. Pravi udje plačujejo po 3 gld., podporni po 6 gld. na leto; ustanovniki po 50 gld. jedenkrat za vselej ali v petih letnih obrokih. Takoj po veliki noči skliče g. dr. Jos. Vošnjak v Ljubljano osnivalni zbor. Opozarjamo pisatelje in sploh razumnike slovenske, da mnogoštevilno pristopajo in vsak po svojih močeh podpirajo to prekoristno društvo. Veliko imamo mladih nadarjenih pisateljev, potrebnih gmotne pomoči, a tudi nekoliko onemoglih starejših zaslužnih pisateljev, katerim skrb za vsakdanji kruh jemlje čas in veselje do literarnega posla. Obojim pomagati z združenimi močmi, bilo bi plemenito, bilo bi domoljubno delo; zatorej: Bog daj srečo!

Za „Narodno Šolo“. Literarno-zabavni klub v Ljubljani je na korist tega društva, ki z učnimi pripomočki podpira slovenske šole, priredil troje javnih predavanj. Dne 19. marcija je g. dr. Bleiweis vitez Trsteniški govoril o bolezni uma, dne 22. marcija g. prof. Andrej Senekovič ob električni razsvetljavi in dne 25. marcija g. dr. Janko Babnik o slovanski ženi. Prvo in tretje predavanje je bilo v dvorani narodne čitalnice, drugo v prirodoslovni dvorani ljubljanske realke. Imena odličnih gospodov predavateljev, zanimivi predmetje, o katerih so govorili, in lep namen, za katerega se je skladala vstopnina, privabili so k tem predavanjem toliko gospóde in deloma tako odlične, kolikor je o jednacihi prilikah še nismo videli zbrane v Ljubljani. Zategadelj je bil pa novčni uspeh jako lep; nabralo se je za „Narodno Šolo“ okoli 230 gld.!

Razne novice. Videmski dnevnik „Il Cittadino Italiano“. Giornale religioso-politico-scientifico-commerciale prinaša od svoje 47. št. dalje prevod dr. Tavčarjeve povesti „Vita vitae meae“. — G. advokat K. Podrecca je dal na svetlo brošuro